

TEDEN KULTURNE DEDIŠČINE – V 2. A

»NAŠA DEDIŠČINA – NAŠ ZAKLAD«

Letos mineva 100 let od rojstva znamenite pravljicarke Ele Peroci. Njeno zgodbico o mucu Copatarici smo spoznali že v 1. razredu. Brali smo tudi zgodbe iz knjige Povestice tik-tak. Ker so nam njene zgodbe všeč, smo se odločili, da v letošnjem tednu kulturne dediščine, natančneje spoznamo pravljico Moj dežnik je lahko balon. Pisateljica je navdih za zgodbo dobila od svoje hčerke Jelke, zato je tudi glavna junakinja pravljice deklica Jelka.

Jelka je s svojim rumenim dežnikom poletela nad Ljubljano, si ogledala grad, nebotičnik in park Tivoli. Poletela je nad pravljico deželo Klobučarijo, spoznala nove prijatelje, našla svojo izgubljeno žogico in izbrala klobuke za svoje družinske člane.

Pravljica je spodbudila učence, da so ustvarili razredno Klobučarijo.

Z učenci smo odšli v Tivoli. S travnika smo v daljavi videli nebotičnik in grajski hrib z gradom. Zaželeli smo si, da bi tudi mi lahko poleteli nad mestom.

A ostali smo na travniku in uživali v lepem jesenskem dnevu. Učenci so se igrali, lovili, nadeli so si klobučke in poslušali še eno zgodbico iz naše kulturne zakladnice. Sklenili smo, da bomo redno brali in pisali svoje zgodbe.

Nekaj zgodbic smo že zapisali in jih ponujamo v branje.

Tukaj smo pokriti s klobukom,
ki nas je napravil nevidne.

Učenci so se vživljali v domišljjski svet pravljic in povedali svoje misli in zgodbe.

Če bi bil-a pokrit-a s čarobnim klobukom, ki bi mi dal moč vsevida, bi želel-a videti:

- plašne živali v naravi (Jona),
- kaj se dogaja na drugem koncu sveta (Gaia),
- svoj hrbet (Vid),
- kaj dela oči v službi (Alya),
- če imam vse v predalu (Tito),
- kaj delajo drugi otroci v šoli (Anastazija),
- kje so skriti zakladi in zlato, kje so kostanji (Aleksandar),
- pod zemljo skrite zaklade (Žan),
- planet Merkur (Žiga),
- želodec od kamele (Tristan),
- kako živijo otroci v drugih državah (Julijana),
- kako se prvošolci igrajo z Nandetom (Šejma),
- kje rastejo jurčki (Isak),
- kaj delata očka in mamica, ko jaz spim (Lara),
- ...

Če bi imel-a čarobni dežnik

Rada bi imela čarobni dežnik mavričnih barv. Z njim bi odletela k očiju v službo, ker ga imam rada in ga zelo pogrešam. Prosila bi ga, da prej konča službo in gre z mano domov. Spotoma bi šla še po mamico in Vala. Jaz bi v roki držala dežnik, očka bi me prijel za noge, mamica bi držala očka, Val pa mamico. Odleteli bi na sladoled, potem pa domov. Doma bi se skupaj muckali na kavču. (Alya)

S čarobnim dežnikom bi odletel k babici. Tam bi se igral z bratrancem. Obiskal bi najljubše prijatelje. Z dežnikom bi odpeljal babico na špagete. Doma bi ga pospravil v košaro za dežnike. (Tito)

Rada bi imela čarobni dežnik. Skrila bi ga v sobi in to bi bila moja skrivnost. Uporabila bi ga, če bi bilo kaj nujnega. Z njim bi reševala ljudi v gorah in krajih, kamor avto ne more. Včasih bi za zabavo odletela na morje in k sorodnikom. Mislim, da bi kmalu vsi izvedeli, da imam čarobni dežnik. Posodila bi ga prijateljem in jim rekla, naj ga čuvajo. (Lara)

Po sproščanju domišljije, se prileže tudi sprostitev telesa. Uživali smo v mestnem parku.

Utrjeni od igre smo prisluhnili novi zgodbici.
V naravi tudi zgodbica zveni drugače.

Kaj pa vi?

Bi imeli čarobni dežnik?

Kam bi poleteli, koga bi obiskali?